

De Nationale Raad van Verzet van Iran (NCRI)

Het democratische alternatief

Publicatie: NCRI-NL, 2008

INLEIDING.....	3
HET DEMOCRATISCHE ALTERNATIEF	4
PLATFORM 'VRIJHEID VOOR IRAN' – VERKLARING VAN 10 PUNTEN	6
DE VOORLOPIGE REGERING.....	7
COMMISSIES (PLATFORMS)	8
INTERNATIONALE STEUN.....	11
KANTOREN VAN DE GEKOZEN VOORZITTER	12
PUBLICATIES	13
VERKLARINGEN VAN DE NCRI	14
BIJLAGEN.....	25
BRONNEN.....	33

Inleiding

De Nationale Raad van Verzet van Iran (NCRI) is het parlement-in-ballingschap van het Iraanse verzet. De NCRI is een brede politieke coalitie bestaande uit vijf politieke oppositionele organisaties en meer dan 550 bekende politieke, culturele en sociale figuren, specialisten, kunstenaars, intellectuelen, sportkampioenen, wetenschappers en militaire officieren.

Elk deel van het spectrum van Iran van het sociale en politieke mozaïek is vertegenwoordigd in de NCRI, waaronder die van religieuze, seculiere, liberale en nationalistische overtuigingen, alsmede de vertegenwoordigers van etnische minderheden, te weten de Koerden, Baluchi's, Turkmenen en Arabieren; soennitische moslims en leden van kleinere religieuze gemeenschappen, zoals joden, christenen en Zoroastristen.

De helft van de leden van de NCRI zijn vrouwen.

Het democratische alternatief

De Nationale Raad van Verzet van Iran (NCRI) is opgericht in juli 1981 in Teheran om zich te verzetten tegen het fundamentalistische regime van Iran en spreekt zich uit voor een pluralistische democratie. Uiteindelijk heeft de Raad zijn hoofdkwartier verplaatst naar Parijs. Eind 1981 en begin 1982 heeft de NCRI zijn belangrijkste standpunten en hoofdlijnen van de toekomstige regering, na de omverwerping van de mullahs' regime, in programma's opgesteld, goedgekeurd en gepubliceerd.

De raad werd snel uitgebreid met alle democratische krachten tegen het regime van Khomeiny en is niet verantwoordelijk voor alle misdaden tijdens het bewind van de sjah. De NCRI blijft haar deuren openhouden voor deze democratische krachten en publieke figuren.

Samenstelling

Momenteel heeft de NCRI meer dan 500 leden, de helft van hen zijn vrouwen. Religieuze en etnische minderheden, zoals de Koerden en Baluchi's, zijn ook vertegenwoordigd. Oppositionele organisaties of partijen hebben zich verenigd, samen met 229 onderscheiden publieke figuren, technocraten, specialisten, kunstenaars, intellectuelen en academici die woonachtig zijn in Europa en Amerika. Een aantal legerofficieren zijn ook lid.

Lidorganisaties¹:

1. People's Mojahedin Organisatie van Iran (PMOI / MEK)
2. Organisatie van de Iraanse Volkspartij Fadaian guerrilla's
3. Vereniging ter verdediging van de Iraanse Onafhankelijkheid en Democratie (DAD)
4. Towhidi handelarengilde
5. Geëngageerde hoogleraren van de Iraanse Universiteiten en scholen voor hoger onderwijs

¹ Zie bijlage 1: beschrijving lidorganisaties

Structuur

De heer Massoud Rajavi is de voorzitter van de Raad die optreedt als het parlement van het Iraanse Verzet. De raad heeft een secretariaat en vijf secretarissen die toezien op de administratieve zaken. 25 commissies dienen als basis voor de toekomstige regering.

De verkozen president²

In zijn jaarlijkse vergadering in augustus 1993 heeft de Nationale Raad van Verzet mevrouw Maryam Rajavi gekozen als de voorzitter voor de periode van de overgang, na de omverwerping van de mullahs, tot de ratificatie van de nieuwe grondwet door de Nationale Wet- en Constituerende Vergadering en de verkiezing van de nieuwe president in overeenstemming met de nieuwe grondwet.

Mevrouw Rajavi neemt vervolgens ontslag uit haar functies als secretaris-generaal van de People's Mojahedin Organisatie. De leden van de NCRI zijn het erover eens dat de verkiezing van mevrouw Rajavi, als een symbool van nationale eenheid, de beste garantie is voor de verzoening van de Iraanse maatschappij, die heeft geleden onder ernstige geestelijke en materiële schade ten tijde van de mullahs.

Het zij opgemerkt dat een vrouw als staatshoofd ook zorgt voor de democratie en het pluralisme tijdens de overgangperiode en de overdracht van de soevereiniteit aan de burgers. Sinds haar verkiezing woont mevrouw Rajavi in Parijs en is zij de bron van hoop voor de Iraniërs in het binnen- en buitenland. Duizenden onderscheiden Iraanse specialisten in Europa en Amerika zijn actief geworden in de antifundamentalistische beweging, en demonstren hun bereidheid om te helpen Iran te reconstrueren. Ze zijn georganiseerd binnen één van de NCRI commissies. Gerenommeerde Iraanse zangers, die verboden werden zich te uiten of gedwongen in ballingschap moesten gaan, hebben zich ook solidair verklaard met de gekozen voorzitter. In juli 1994 kondigde de legendarische zangeres, Marzieh, haar steun aan voor mevrouw Rajavi.

Grondwet en Statuten

Volgens de Grondwet van de NCRI heeft elk raadslid een stem. Bovendien hebben lidorganisaties, ongeacht hun omvang, het recht op veto. De besluiten van de NCRI vereisen de goedkeuring van twee derde van de aanwezigen, en geen verzet van de lidorganisaties.

De Raad van de Statuten bepaalt dat de vergaderingen een keer per maand worden gehouden. Spoedvergaderingen worden gehouden, hetzij voorgesteld door de voorzitter van de NCRI of door een derde van de leden van de Raad. Iedere zaak kan worden geagendeerd bij de Raad indien voorgesteld door drie leden of een met toestemming van de president van NCRI. Voor indiening van dringende of verouderde voorstellen is de goedkeuring vereist van een derde van de leden. Kandidaat-leden moeten instemmen met het programma en de ratificatie van de NCRI en worden goedgekeurd in een zitting van NCRI. Een lid van de NCRI kan alleen worden verwijderd door de unanieme toestemming van zijn of haar collega's.

² Zie bijlage 2

Platform 'Vrijheid voor Iran' – verklaring van 10 punten

Het platform 'Vrijheid voor Iran' is bekendgemaakt door de presidente van de Nationale Raad van Verzet van Iran, mevrouw Maryam Rajavi, in de Raad van Europa (in Straatsburg) in april 2006.

1. Naar onze mening is de stembus het enige criterium voor legitimiteit. Overeenkomstig daaraan streven wij naar een republiek die gebaseerd is op de meerderheid van de stemmen.
2. Wij willen een pluralistisch systeem; vrijheid van partijen en coalities. In het toekomstige Iran zullen wij alle vrijheden eerbiedigen. Meningsuiting, redevoeving en media zijn volledig vrij en elke vorm van censuur of inquisitie is verboden.
3. In het vrije Iran van morgen steunen wij de afschaffing van de doodstraf en verplichten wij onszelf dit te verwezenlijken.
4. Het Iraanse Verzet zal de scheiding van Kerk en Staat tot stand brengen. Alle vormen van discriminatie jegens gelovigen, van welke godsdienst dan ook, zullen worden belemmerd.
5. Wij geloven in volledige geslachtsgelijkheid, in politieke en sociale rechten. Daartoe behoort gelijke deelname van vrouwen in politieke leiding. Alle vormen van onderscheid tegenover vrouwen zullen worden afgeschaft. Zij zullen vrij zijn in hun keus van kleding.
6. Wij willen een modern rechtssysteem opzetten dat gebaseerd is op de principes van uitgaan van onschuld, het recht op wettelijke verdediging en het recht om in een openbaar hof terecht te staan. Wij streven ook naar de totale onafhankelijkheid van rechters. Wrede en degraderende straffen zullen geen plaats hebben in het toekomstige Iran.
7. Wij zullen de Universele Verdragen van Mensenrechten, de Internationale Verdragen op Burgerlijke en Politieke Rechten, het Verdrag tegen Marteling en het Verdrag van Gelijkheid van Vrouwen met volle toewijding respecteren.
8. Wij erkennen persoonlijk bezit, persoonlijke investeringen en de vrije markteconomie.
9. Ons buitenlandse beleid zal gebaseerd zijn op een vreedzame samenleving, internationale en regionale vrede en samenwerking, evenals eerbied voor het Handvest van de Verenigde Naties.
10. Het vrije Iran van morgen zal verstoken zijn van kernwapens en andere massavernietigingswapens.

De voorlopige regering

De Voorlopige Regering zal bestaan uit een coalitie van verschillende politieke fracties en perspectieven. Het zal verantwoordelijk zijn voor het draaiend houden van het land voor een periode van maximaal zes maanden, waarbij het haar primaire taak is om vrije en eerlijke verkiezingen te organiseren voor de wetgevings- en grondwetgevende vergadering van de natie en de overdracht van de macht aan gekozen vertegenwoordigers door het volk.

De Algemene Vergadering is verantwoordelijk voor de opstelling van de Grondwet en de bepaling van de vorm van de nieuwe republiek. De NCRI zal optreden als de wetgevende vergadering tijdens de overgangperiode en haar beslissingen zijn bindend voor de Voorlopige Regering.

De NCRI Charter bepaalt dat de leden het recht hebben op de vraag en de inleiding van een procedure van aanklacht tegen de voorlopige regering. Alle regeringsposten zijn gedurende de overgangperiode van tijdelijke aard en ambtenaren moeten zich neerleggen bij de overdracht van de macht aan de door het volk gekozen vertegenwoordigers.

Commissies (platforms)

Een korte beschrijving

De fundamentele vrijheden

De Nationale Raad van Verzet gelooft in het politieke pluralisme en een multi-partijen-systeem. De Raad erkent de democratie als de enige garantie voor de voortgang en de vooruitgang van het land. Hij gelooft in gelijke politieke en sociale rechten voor allen en zij verwerpt elke vorm van discriminatie op grond van geslacht, geloof of godsdienst. Het uitzicht op verkiezingen en de populaire stemming geldt als enig criterium van legitimiteit voor gekozen ambtenaren.

De NCRI respecteert de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en verbindt zich tot de uitvoering van deze verklaring. Hij erkent de volledige vrijheid van denken en meningsuiting en verbiedt iedere vorm van foltering en ideologische controle, onder geen enkel voorwendsel. De raad maakt alle vormen van verzet tegen de regering mogelijk tot op het punt van de gewapende opstand. Hij waarborgt gerechtelijke en beroepsmatige veiligheid van alle burgers en lost alle militaire rechtbanken, revolutionaire rechtbanken en hulpdiensten, en alle repressieve organen, zoals het Revolutionaire Garde Corps, op en verbiedt iedere vorm van foltering.

Scheiding van kerk en staat

De Nationale Raad van Verzet gelooft in de scheiding van kerk en staat. Zijn plan bepaalt in dit verband dat "met inachtneming van alle religies en denominaties, de Raad niet zal erkennen dat een godsdienst enig privilege geniet. Hij verwerpt discriminatie tussen de aanhangers van verschillende religies en denominaties." Het plan benadrukt: "Geen enkele burger wordt rechten of verleende privileges geweigerd na verkozen te zijn, bij kiesrecht, werkgelegenheid, onderwijs, rechtsambt en andere sociale en individuele rechten op basis van zijn of haar religie of het ontbreken daarvan." Het garandeert de volledige vrijheid voor de volgelingen van alle religies hun tradities en rituelen te praktiseren.

Economie

Het economische beleid van de NCRI is gebaseerd op de vrije markt, de erkenning van het nationale kapitalisme en de bazaar, de particuliere en de persoonlijke eigendommen en de investeringen. De Raad is van mening dat de wederopbouw van de economie van Iran alleen mogelijk is als alle burgers zich bezighouden met investeringen en in het bijzonder met de medewerking van technocraten, specialisten en Iraanse ondernemers die momenteel in het buitenland verblijven.

De Voorlopige Regering is van mening dat de afschaffing van de stap terug en reactionaire wetten, zodra het huidige regime wordt omvergeworpen, een prioriteit is. Het programma van de NCRI benadrukt de versterking van de industriële productie, technische en professionele

opleiding en gebruikmaken van de meest recente wetenschappelijke en technische vooruitgang. De Raad richt zich op hulp en ondersteuning van de uitbreiding van kleine bedrijven. De NCRI is van mening dat subsidies voor grondstoffen en essentiële goederen slechts aanvaardbaar zijn als tijdelijke maatregelen, tot de economie zich herstelt. De NCRI erkent de andere prioriteiten van onder meer de vermindering van de inflatie en de werkloosheid.

Gelijkheid tussen mannen en vrouwen

De Nationale Raad van Verzet gelooft in volledige gelijkheid tussen vrouwen en mannen. De NCRI ziet zijn houding in de afgelopen jaren als het beste bewijs van deze inzet. De Raad heeft de verklaring over de "rechten en vrijheden van de vrouw," en benadrukt "de complete sociale, politieke, culturele en economische gelijkheid tussen vrouwen en mannen." De NCRI legt ook de nadruk op de rechten en vrijheden van de vrouw in de keuze van hun beroep, kleding, onderwijs en de echtgenoot, en bij het streven naar een echtscheiding.

De NCRI is van mening dat de omvangrijke deelname van vrouwen aan de Raad en andere aspecten van het Verzet, waaronder het voorzitterschap, een strategische slag vormt tegen de fundamentalistische opvatting van de mullahs, waarbij het fundamentele kenmerk vijandschap jegens vrouwen is. De NCRI is ook van mening dat de vooruitgang van de vrouw en de vooruitgang van een samenleving het best kan worden beoordeeld door de mate waarin de rechten van de vrouw en vrijheden worden gerealiseerd in die samenleving.

Etnische minderheden

De Nationale Raad van Verzet erkent de rechten van alle etnische minderheden. Hij is van mening dat de toekenning van de rechten van alle sectoren van de samenleving nationale solidariteit en een duurzame democratie zal garanderen. Daartoe is er de Commissie Etnische Minderheden.

De NCRI heeft een plan voor de erkenning van de autonomie van Iraans Koerdistan binnen de territoriale integriteit van Iran. Voor het eerst in de geschiedenis van Iran kunnen Iraanse Koerden hun eigen zaken beheren en Koerdisch leren in hun scholen. Zonder enige seksuele, etnische, raciale en religieuze discriminatie, zullen zij, net als andere burgers, genieten van gelijke sociale, economische, politieke en culturele rechten.

Culturele en Artistieke Zaken

De Nationale Raad van Verzet ziet de strijd tegen de fundamentalistische en extremistische cultuur die door de mullahs is opgelegd als een van haar belangrijkste taken. Dit komt tot uiting in alle democratische programma's en de houding van de Raad.

In tegenstelling tot het regime van de mullahs, waarin wordt gepleit voor extremisme, geweld, wraak en verdriet voor het Iraanse volk, bevordert de NCRI matiging, mededogen, barmhartigheid en geluk voor alle Iraniërs. De verkozen president Maryam Rajavi heeft over kunst en het belang ervan gezegd: "We hopen dat onze echte cultuur en kunst de geest van het leven en de hoop, licht en helderheid, welvaart en overvloed door het hele land kan zijn en diep in het hart van elke Iraniër de vlammen van hoop stimuleert voor een beter leven en een betere toekomst."

Buitenlands Beleid

Het buitenlands beleid van de NCRI is gebaseerd op onafhankelijkheid, respect voor het Handvest van de Verenigde Naties en de internationale overeenkomsten en verdragen, goede nabuurschap, de vrede en de internationale en regionale samenwerking en het niet inmengen in aangelegenheden van andere landen.

Het bevorderen van stabiliteit en vrede in het gevoelige Midden-Oosten is een van de pijlers van het buitenlands beleid. De NCRI steunt de totstandbrenging van de vrede tussen Israël en Palestina en andere Arabische landen. Het heeft tot doel de vriendschappelijke relaties met alle regionale landen vast te stellen. De NCRI staat op het standpunt de betrekkingen met de industriële landen, als essentieel voor de wederopbouw van de toekomst Iran, uit te breiden.

Defensie

De NCRI zet zich in voor het behoud van vrede en rust in de regio en veroordeelt alle vormen van agressie en expansionisme. De NCRI is tegen ongebreidelde aanleg van voorraden van conventionele wapens, maar is voor het verkrijgen van wapens indien het nodig is voor de verdediging van het land tegen buitenlandse agressie.

De Nationale Raad van Verzet is fel gekant tegen nucleaire proliferatie en de productie van massavernietigingswapens en ballistische raketten. De Raad openbaarde als eerste de inspanningen van het geestelijke regime voor het verkrijgen van nucleaire wapens.

Internationale Steun³

De Nationale Raad van Verzet heeft officiële contacten met de meeste Europese landen. Ook heeft hij vriendschappelijke betrekkingen met landen in het Midden-Oosten. Op verschillende gelegenheden hebben parlementsleden in de verschillende landen in Europa en de Verenigde Staten hun steun aan de Raad uitgebreid.

In 1992, in een gezamenlijk wereldwijd initiatief, verklaarden 1500 parlementsleden hun steun voor de NCRI als democratisch alternatief voor het Khomeiny-regime. Dit omvatte onder andere een meerderheid in het Amerikaanse Huis van Vertegenwoordigers.

In juli 1994, tijdens de week van solidariteit met het verzet van de verkozen president, schreven honderden onderscheiden parlementariërs en politieke persoonlijkheden aparte brieven aan mevrouw Rajavi om hun steun te geven aan haar en de inspanningen van de NCRI voor democratie in Iran.

De NCRI wordt onder andere gesponsord door:

1. De Britse Parlementaire Commissie voor Iran Freedom
2. FOFI – interparlementaire Europese groep
3. Frans Comité voor een democratisch Iran
4. FOFI groepen in diverse Europese landen, waaronder Nederland

Daarnaast is er brede steun van politici, waaronder parlementsleden senatoren uit Frankrijk, Italië, België, de Verenigde Staten, Canada en Australië.

³ Zie bijlage 3

Kantoren van de gekozen voorzitter

De grote opkomst en de diversiteit van de deelnemers aan de wereldwijde demonstraties en bijeenkomsten ter ondersteuning van Mevr. Rajavi in juli 1994 maakte het noodzakelijk om te reageren op dit brede spectrum van de Iraniërs. De Nationale Raad van verzet besloot in augustus 1994 kantoren van de gekozen voorzitter in verschillende landen te creëren. Daartoe heeft de People's Mojahedin Organisatie van Iran al haar kantoren en hoofdstukken ontbonden, met uitzondering van de drukste kantoren in verschillende landen. 53 leden en kandidaat-leden van de organisatie van de Raad van Leiderschap namen ontslag met het oog op de te nemen posten in de presidentiële kantoren, en riepen alle Mojahedinleden en supporters op hun uiterste best te doen om samen te werken met de kantoren van de gekozen voorzitter. De Mojahedin zijn dus alleen actief in Iran en aan de Iran-Irak grens. In het buitenland zijn alleen kantoren en de kantoren van vertegenwoordigers van de gekozen voorzitter de NCRI.

Publicaties

Showra; de maandelijkse publicatie van de Nationale Raad van Verzet. Het eerste deel bestond uit 52 punten en het tweede deel heeft 12 tot nu toe.

Iran Zamin Weekly; Dr Manouchehr Hezarkhani, de voorzitter van de NCRI Cultuur en Kunst is het wekelijks de hoofdredacteur. *Iran Zamin* heeft geen organisatorische aansluiting en ondersteunt de NCRI als een onafhankelijke publicatie. Het is zeer populair onder Iraniërs en alle politieke, sociale, economische, artistieke, culturele en sportieve sfeer in Iran en de wereld.

Mojahed Wekelijks; Het is het officiële orgaan van de People's Mojahedin Organisatie van Iran. Het begon na de revolutie van 1979. Tot op heden zijn meer dan 350 kwestie van Mojahed gepubliceerd.

RAH-e-Azadi; Het is het officiële orgaan van de vereniging ter verdediging van Iran's vrijheid en onafhankelijkheid.

Nabard-e-Khalq Maandelijks; Het is het officiële orgaan van de People's Fedayeen Organisatie. *De Leeuw & Zon*; een publicatie van het Iraanse verzet in Farsi, Engels, Frans, Duits en Arabisch.

Nieuws over Iran; Het is een wekelijks nieuwsbulletin, gepubliceerd door de commissie Buitenlandse Zaken in het Engels en het Frans.

Van tijd tot tijd publiceert NCRI andere tijdschriften en boeken. Hieronder treft u enkele belangrijke werken, die verkrijgbaar zijn in het Engels.

1. Human Rights Betrayed, Galindo Pohl's Iran Report Under Scrutiny, Secretariat of the NCRI, 1990
2. Islamic Fundamentalism, the new global threat, Mohammad Mohaddessin, Seven Locks Press, ISBN 0-929765-32-X, 1993
3. Democracy Betrayed, A response to U.S. State Department Report on the Mojahedin and the Iranian Resistance, Secretariat of the NCRI, 1995
4. Women, Islam & Equality, Secretariat of the NCRI, 1995
5. The Myth of Moderation, Iran under Khatami, Secretariat of the NCRI, 1998
6. The Iran Threat: President Ahmadinejad and the Coming Nuclear Crisis, Alireza Jafarzadeh, Palgrave, 2008

Verklaringen van de NCRI

In diverse verklaringen worden de plannen van de NCRI uiteengezet.

Overzicht:

- 1. Grondwet van de Nationale Raad van Verzet**
- 2. Belangrijkste taken van de "overgangperiode"**
- 3. Verklaring van de Nationale Raad van Verzet van Iran over de vrijheden en rechten van Iraanse vrouwen**
- 4. Betrekkingen van de Voorlopige Regering van de Democratische Islamitische Republiek Iran met Religie en Kerkgenootschappen**
- 5. Plan van de Nationale Raad van verzet voor de autonomie van Iraans Koerdistan**
- 6. Vredesplan van de Nationale Raad van Verzet**

Op de volgende pagina's treft u deze verklaringen of samenvattingen van deze verklaringen.

1. Grondwet van de Nationale Raad van Verzet

Artikel 1

De Nationale Raad van Verzet is gevormd tot omverwerping van het Khomeiny-regime en de vaststelling van de Voorlopige Regering.

Artikel 2

Tot de vorming van de nationale wetgevende en grondwetgevende Vergadering en de verklaring van haar bereidheid zijn verantwoordelijkheid nemen zal deze Raad zich tijdelijk taken van de stand van de wetgeving en het toezicht op het beheer van 's lands zaken.

Artikel 3

Iedere persoonlijkheid of politieke persoon, waarvan het lidmaatschap van de Raad wordt aanvaard, heeft recht op een stem.

Artikel 4

De besluiten van de Raad zijn gemaakt met de goedkeuring van twee derde van de aanwezige leden op voorwaarde dat er geen bezwaar is gemaakt door een van de lidorganisaties.

Artikel 5

Voor aanvaarding als nieuw lid van de Raad dient de aanvrager zich te verbindend aan het programma van de Raad en de Voorlopige Regering, van de dringende taken van de Voorlopige Regering en van andere bekrachtiging door de Raad. Deze moet vergezeld zijn van een schriftelijke aanvraag voor het lidmaatschap van de aanvrager en moet worden voorgelegd aan de voorzitter van de NCRI. Dit verzoek zal worden uiteengezet in de eerste vergadering van de Raad en op voorwaarde dat de aanvaarding ervan is goedgekeurd (in overeenstemming met artikel 4, hierboven) zal de aanvrager daarna worden beschouwd als een "lid van de Raad".

Artikel 6

Alle leden van de Raad en de Voorlopige Regering moet voldoen aan de besluiten van de Raad.

Artikel 7

De verantwoordelijkheid voor de Voorlopige Regering en voor het benoemen van de ministers is toevertrouwd aan de heer Massoud Rajavi die de vertegenwoordiger is van de People's Mojahedin Organisatie van Iran. Deze regering zal handelen in overeenstemming met het

programma en de onmiddellijke taken die aan de voorlopige regering toegeschreven en in overeenstemming met de toekomstige ratificaties van de Raad.

Artikel 8

In het kader van de ratificaties van de Raad is het recht om de Voorlopige Regering te vragen en te interpleren, of aan een van haar leden, voorbehouden aan elk lid van de Raad.

Artikel 9

Leden van de Raad wonen de zitting van de Raad in persoon bij. Zij kunnen geen vertegenwoordigers of plaatsvervangers sturen.

Artikel 10

De uitgaven van de Raad worden voldaan door middel van lidmaatschapsgelden en vrijwillige donaties door degenen die willen dat er een vrij en onafhankelijk Iran is. Met instemming van elk lid ziet de voorzitter van de NCRI er op toe wat bepalend is voor het bedrag van de financiële contributie . Hij legt de fiscale rapporten voor aan de Raad.

2. Belangrijkste taken van de "overgangperiode" in het Programma van de Voorlopige Regering van de Democratische Islamitische Republiek Iran

1. Wat de voorlopige regering van de Democratische Islamitische Republiek Iran betreft, is de taak van de "overdracht van de soevereiniteit" wordt geacht te zijn beëindigd op de vorming van de "nationale wet- en grondwetgevende Vergadering" en de Vergadering de verklaring van de bereidheid om zijn taken en verantwoordelijkheden.

2. De "nationale wet- en grondwetgevende Vergadering" wordt gevormd, in de meest recente, door niet meer dan zes maanden na de val van het regime van Khomeiny en de oprichting van de Voorlopige Regering. De vorming van "de nationale wet- en Constituerende Vergadering" zal worden bereikt door middel van een stemming die rechtstreeks en geheim zal zijn.

3. Onmiddellijk na de verklaring van de bereidheid van de Algemene Vergadering zal de minister-president van de Voorlopige Regering van de Democratische Islamitische Republiek Iran zijn ontslag aanbieden aan de Algemene Vergadering.

4. De volledige titel van de "grondwetgevende vergadering" (in het Programma van de Voorlopige Regering) zal voortaan de "nationale wet- en grondwetgevende vergadering" heten. Zijn taken zullen als volgt zijn:

I) het opstellen van de grondwet en de vaststelling van het nieuwe republikeinse systeem.

II) goedkeuring van de wetgeving voor de werkingskosten van de lopende zaken van het land tot de vorming van de eerste nationale wetgevende vergadering in overeenstemming met het land van de nieuwe grondwet.

III) de benoeming van een regering die de administratie van de zaken van het land, na het ontslag van de Voorlopige Regering van de Democratische Islamitische Republiek Iran, op zich zal nemen.

IV) het toezicht op het beheer van de zaken van het land.

5. Het lidmaatschap van de nationale wet- en grondwetgevende vergadering zal, met het maximum, niet meer dan twee jaar duren. De nieuwe grondwet moet dus worden opgesteld en geratificeerd op een zodanige wijze dat de definitieve vaststelling van de fundamentele instellingen van het nieuwe systeem zullen zijn afgerond vóór het einde van deze periode.

3. Verklaring van de NCRI over de vrijheden en rechten van Iraanse vrouwen

In sessies op 15, 16 en 17 april 1987 heeft de Nationale Raad van Verzet van Iran met eensgezindheid van stemmen een plan met betrekking tot de vrijheden en rechten van de vrouw aangenomen. Deze sessies werden voorgezeten door Massoud Rajavi, (toenmalige) president van de NCRI.

De Raad sprak zijn waardering uit voor "het bewonderenswaardige offer en onvergetelijke weerstand door Iraanse vrouwen en strijders van de Mojahedin tegen het niet-menselijke Khomeiny-regime," en heeft een plan van dertien artikelen gerechtigd de Verklaring van de Nationale Raad van Verzet van Iran over de vrijheden en Rechten van de vrouw geratificeerd. Net als bij andere ratificaties, door de Raad voor het posttijdperk Khomeiny, bepaalt de verklaring dat de toekomstige Voorlopige Regering van plan is actie te ondernemen. Het moet duidelijk zijn dat zelfs de meest fundamentele rechten en vrijheden, opgenomen in het NCRI plan, zijn ontkend door het regime van Khomeiny officieel en in het openbaar, of in de praktijk; Iraanse vrouwen genieten momenteel niet van een van deze rechten.

De artikelen van de verklaring zijn als volgt:

1. Het recht om te kiezen en gekozen te worden in alle verkiezingen, en het recht op verkiezingen in alle referenda.
2. Het recht op arbeid en vrije keuze van beroep en het recht om een publiekelijke of de overheidspositie, functie of beroep uit te oefenen, waaronder het voorzitterschap of rechtersambt in alle gerechtelijke instellingen.
3. Het recht op vrije politieke en sociale activiteiten, sociale omgang en reizen zonder de toestemming van een andere persoon.
4. Het recht om vrij te kiezen aangaande kleding en bedekking.
5. Het recht op het gebruik, zonder discriminatie van alle instructieve, educatieve, sportieve en artistieke rijkdommen en het recht om deel te nemen aan alle sportieve wedstrijden en artistieke activiteiten.
6. Erkenning van vrouwenverenigingen en steun voor hun vrijwillige vorming in het hele land; de behandeling van bijzondere privileges in diverse sociale, administratieve, culturele, educatieve en met name gebieden met het oog op de afschaffing van de ongelijkheid en de dubbele onderdrukking van de vrouw.
7. Gelijk loon voor gelijk werk; verbod van discriminatie bij werving en tijdens de werkgelegenheid, gelijke toegang tot de diverse privileges, zoals vakanties, pensioenuitkeringen, en compensatie inzake handicaps; genot van kind en echtelijke voordelen en de werkloosheidsverzekering, het recht op loon en bijzondere accommodaties tijdens de zwangerschap, bevalling, en de verzorging van baby's.
8. Absolute vrijheid in de keuze van echtgenoot en huwelijk dat alleen kan plaatsvinden met instemming van beide partijen en moeten worden geregistreerd bij een juridische instantie; huwelijk voorafgaand aan het bereiken van de wettelijke leeftijd is verboden; in het gezin is elke vorm van dwang van de vrouw verboden.

9. Gelijk recht op echtscheiding, scheiding moet worden verwerkt door een bevoegde rechter; vrouwen en mannen zijn gelijk in de presentatie van gronden voor echtscheiding, voogdij en ondersteuning, alsmede de financiële afwikkeling zal worden bepaald door de uitspraak van de echtscheiding.

10. Steun voor weduwen en gescheiden vrouwen en voor kinderen tijdens hun hechtenis; zorg wordt verleend via het nationale stelsel van sociale zekerheid.

11. Afschaffing van de wettelijke ongelijkheid met betrekking tot getuigenis, curatele, voogdij en nalatenschap.

12. Polygamie is verboden; onder bijzondere omstandigheden, zal de wet de nodige regelingen specificeren.

13. Verbod op alle vormen van seksuele uitbuiting van vrouwen op geen enkel voorwendsel, en de opheffing van alle gewoonten, wetten, bepalingen en tot machtiging van de vader, moeder, ouders, voogd of een ander die aan een meisje of een vrouw worden gegeven, onder het mom van het huwelijk of voor seksuele bevrediging of uitbuiting.

De bovengenoemde verklaring werd unaniem goedgekeurd en ondertekend op 17 april 1987, door alle lidorganisaties en persoonlijkheden van de Nationale Raad van Verzet.

4. De betrekkingen van de Voorlopige Regering van de Democratische Islamitische Republiek Iran met Religie en Kerkgenootschappen (samenvatting)

De Nationale Raad van Verzet,

-- Met het geloof in de nationale soevereiniteit, die wordt gerealiseerd door middel van de vrije uitdrukking van de wil van de burgers, wordt besloten tot omverwerping van het regime van Khomeiny dat is gebaseerd op religieuze despotisme en sektarische reactie;

-- Met het geloof in het algemeen kiesrecht als de basis van de legitimiteit van de toekomst van het systeem van 's lands regering;

-- Met de nadruk op de rechten van politieke en sociale gelijkheid van alle individuen binnen de natie, en de intrekking van "alle rechten op grond van geslacht, etniciteit en geloof" en de gelijkheid van alle burgers voor de wet, ongeacht hun geloofsovertuiging;

-- Met de nadruk op garanties voor "de individuele en sociale rechten van de mensen, zoals bepaald in de Universele Verklaring van de rechten van de mens", zoals bijvoorbeeld het recht van religie en religieuze vrijheden en het verbod op elke vorm van inquisitie op van overtuigingen die noodzakelijk zijn voor het behoud van de waardigheid en de waarde van de menselijke personen;

-- Met de bepaling dat, met het oog op respect voor alle religies en kerkgenootschappen, onder geen enkele omstandigheid enige religie of kerkgenootschap bijzondere rechten of privileges heeft en de afwijzing van alle vormen van discriminatie van zijn aanhangers van verschillende religies en kerkgenootschappen.

Hieronder kunt u de belangrijkste specificaties met betrekking tot religie en kerkgenootschappen vinden:

1 - Alle vormen van discriminatie tegen de aanhangers van verschillende religies en kerkgenootschappen zijn verboden.

2 - Elke vorm van verplicht religieus en ideologisch onderwijs en het onder elke dwang uitoefenen van religieuze rituelen is verboden. Het recht van alle religies en kerkgenootschappen om les te geven, te bekeren, het vrij verrichten van hun rituelen en tradities en het respect voor en de veiligheid van alle plaatsen die tot hen behoren zijn gewaarborgd.

3 - Bevoegdheid van de justitiële autoriteiten is niet op basis van hun religieuze of ideologische houding.

Het intrekken van de regels van: qesas (talion), hudud (amputaties, steniging, executies enz.), ta'zirat (aanhoudingen enz.) en diyat (religieuze sancties) die door Khomeiny's onmenselijke regime, en de ontbinding van de zogenaamde revolutionaire rechtbanken en het openbaar ministerie, alsmede de sharia-rechtbanken (religieuze rechtbanken) zijn opgenomen in de primaire taken van de Voorlopige Regering.

Het gerechtelijke proces, met inbegrip van het strafrechtelijk onderzoek en afwikkeling van alle claims en bewijzen, zullen plaatsvinden binnen de interne rechterlijke orde van de republiek, op basis van de universeel erkende juridische beginselen en in overeenstemming met de wet.

4 - Religieuze en ideologische inquisitie door de overheid en openbare instellingen, die in verband staan met de overheid, zijn in welke vorm dan ook verboden.

Deze verklaring, die een inleiding en vier artikelen kent, werd unaniem goedgekeurd op de zitting van 12 november 1985, van de Nationale Raad van Verzet.

5. Plan van de Nationale Raad van verzet voor de autonomie van de Iraanse Koerdistan

Vaststellende dat met hun revolutie het Iraanse volk onlosmakelijk "vrijheid en onafhankelijkheid" heeft uiteengezet met algemene en beginselen;

In aanmerking genomen dat de Nationale Raad van Verzet als doel heeft de omverwerping van het regime van Khomeiny en de instelling van een politiek systeem dat gebaseerd is op de wil en de soevereiniteit van het volk;

In aanmerking genomen dat de voorwaarde voor de vorming van een regering gebaseerd is op de wil en de soevereiniteit van de bevolking in Iran en er nog grotere voorzieningen en garanties van de uitrusting, faciliteiten en middelen voor de gehele bevolking zijn om in te grijpen en te participeren in het initiëren en uitvoeren van beslissingen;

Opmerkend dat de interventie en de participatie van de bevolking in de besluitvorming en uitvoering van de politieke, economische, culturele en sociale beslissingen de noodzakelijke voorwaarde is voor het bereiken van de democratie in een land;

De Nationale Raad van Verzet verkondigt het huidige plan voor de beveiliging van de autonomie van Iraans Koerdistan ter waarborging en versterking van zo veel mogelijk populaire soevereiniteit, territoriale integriteit, en de consolidatie en de nationale eenheid van het land, en in het licht van de rechtvaardige strijd van het volk van Koerdistan voor de bepaling van de democratie in Iran en autonomie in Koerdistan, en tegen de dubbele onderdrukking van de onderdrukte Koerdische nationaliteit.

Dit plan kan worden uitgevoerd binnen het kader van het Programma van de Nationale Raad van Verzet en de Voorlopige Regering van de Democratische Islamitische Republiek Iran en de Onmiddellijke Taken van de Voorlopige Regering, en is specifiek opgesteld op geratificeerde grond van artikel 3 van de Onmiddellijke Taken van de Voorlopige Regering, dat "de populaire anti-oorlog tegen de bevolking van Koerdistan moet eindigen door autonomie voor Koerdistan te verklaren binnen de territoriale integriteit van Iran." Het plan dient als leidraad voor het toekomstige optreden van de Voorlopige Regering over de autonomie van Iraans Koerdistan. De regelingen en de wijze van uitvoering van het huidige plan moet worden aangegeven door de Voorlopige Regering van de Democratische Islamitische Republiek Iran. De Voorlopige Regering is verplicht om de nodige inspanningen te doen om te voldoen aan dit plan.

1 - De autonome regio omvat het geheel van Iraans Koerdistan. Het geografische domein van deze regio wordt bepaald met betrekking tot de algemene stemming van de mensen in de regio bezet door de Koerden.

2 - Het wetgevende orgaan in de interne aangelegenheden van de autonome regio is de Hoge Raad van Koerdistan, waarvan de leden worden gekozen door middel van vrije verkiezingen met een algemene, rechtstreekse, gelijke en geheime verkiezing.

De algemene wetten van de Republiek zijn bindend in de autonome regio. De ratificaties van de Hoge Raad van Koerdistan mag niet in strijd zijn met de algemene wetten van de Republiek.

3 - Het beheer van alle zaken van de autonome regio Koerdistan, met uitzondering van de zaken die reeds onder het gezag van de centrale regering zijn erkend, vallen onder het gezag van de organen van autonomie.

De bepaling van de hoogste organen voor het draaien van deze zaken en voor de controle op hun activiteiten is de verantwoordelijkheid van de Hoge Raad van Koerdistan.

4 - Het onderhoud van de interne veiligheid in de autonome regio is de verantwoordelijkheid van de organen van autonomie, met inachtneming van artikel 2 van het huidige plan.

5 - Zaken die verband houden met het buitenlands beleid en de buitenlandse betrekkingen, de nationale veiligheid van de Republiek en de nationale defensie (bestaande uit de bescherming van de grenzen, het behoud van de territoriale integriteit en de eenheid van de Republiek) zijn binnen de autoriteit van de centrale regering. De krijgsmacht in de autonome regio, net als in andere delen van Iran, heeft niet het recht om in te grijpen in de binnenlandse veiligheidszaken.

6 - Zaken in verband met de buitenlandse handel en douane, de vaststelling van het monetaire en financiële stelsel van het land, de uitvoering van de taken in verband met de Centrale Bank, het opstellen van de algemene begroting en economische programma's die van nationaal belang of aanzienlijke investeringen vergen, zijn binnen het gezag van de centrale regering. Toediening van andere economische zaken van de autonome regio vallen onder het gezag van de organen van autonomie.

Exploitatie van natuurlijke hulpbronnen en de algemene activa van het land, die van nationaal belang zijn, vallen binnen het gezag van de centrale regering en vinden plaats in het voordeel van de gehele bevolking van Iran.

7 - De Koerdische taal is de officiële taal voor het onderwijs en interne correspondentie in de autonome regio, en het recht om te leren in de Koerdische taal is officieel erkend voor alle inwoners van de regio. Perzisch [Farsi] is de officiële taal in de autonome regio als in andere regio's van Iran en wordt onderwezen op scholen naast de Koerdische taal. Het Koerdische autonome regiobestuur bespreekt met de hoofdstad, met andere regio's, alsmede met de departementen verbonden aan de centrale regering, in de autonome regio, in het Perzisch. Alle niet-autonome Koerdische bevolking in Koerdistan is vrij om hun eigen cultuur in de praktijk te brengen en heeft het recht op onderwijs in hun eigen taal.

8 - Alle rechten en vrijheden zijn vastgelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de internationale verdragen met betrekking tot de vrijheid van godsdienst en meningsuiting, de persvrijheid, de vrijheid van de vorming en activiteit van de deelnemende politieke organisaties, handel, werknemers en landelijke vakbonden en ondernemingsraden, democratische verenigingen, vrije keuze van beroep en woonplaats, en de vrijheid van godsdienst die worden gewaarborgd in Koerdistan net als in andere delen van Iran. Alle inwoners van Koerdistan, vrouwen of mannen, genieten gelijke sociale, economische, politieke en culturele rechten, zoals in andere regio's van Iran, zonder enige vorm van seksuele, tribale, etnische of religieuze discriminatie.

9 - Er is een gerechtelijk systeem in de republiek en in de autonome regio zal de rechter omgaan met claims in overeenstemming met de wetten van de republiek en ook wetten van de Hoge Raad van Koerdistan. De veiligheidsdiensten van de autonome Koerdistan, net als de veiligheidsdiensten van andere delen van het land, zullen optreden als de gerechtsdienaren van het ministerie van Justitie en zijn gebonden aan de uitvoering van de arresten, beschikkingen en regelingen van de rechtbanken en de gerechtelijke autoriteiten.

10 - De organen van autonomie zijn verplicht zich te onthouden van inmenging in de aangelegenheden die erkend worden door de bijzondere bevoegdheid van de centrale regering, en zijn verplicht te helpen bij de centrale overheid voor het uitvoeren van zijn taken in de regio. Op dezelfde manier is het de centrale regering en haar uitvoerende organen verboden zich in te mengen in de aangelegenheden die erkend onder de bijzondere autoriteit van de organen van autonomie vallen voor de uitvoering van hun taken.

11 - De Centrale Regering houdt in uitvoering van zijn taken bij het veiligstellen van de snelle vooruitgang en de ontwikkeling van de achtergebleven gebieden van het land rekening met de

toewijzing van een groter deel van de publieke inkomsten om de achterstand van de autonome regio van Koerdistan te boven te komen.

12 - De bevolking van de autonome regio van Koerdistan zal, net als de rest van hun landgenoten in heel Iran, deelnemen aan de lopende zaken van het land via legale kanalen en zonder enige vorm van discriminatie.

Het huidige plan bestaat uit een inleiding en 12 artikelen die met algemene stemmen werd geratificeerd door de Nationale Raad van verzet op 8 november 1983.

6. NCRI Vredesplan (samenvatting)

Dit vredesplan werd gemaakt ten tijde van de Iran-Irakoorlog.

De Nationale Raad van Verzet, die streeft naar onafhankelijkheid, vrede en vrijheid in Iran, maakt haar voorstel voor een "kaderplan voor de Vrede" als volgt bekend:

1 - Onmiddellijke aangifte van een staakt-het-vuren tussen alle krachten van de twee landen op het land, in de lucht en op zee.

2 - Het opzetten van een commissie, onder leiding van een wederzijds aanvaarde instantie of door de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, die toezicht houden op het staakt-het-vuren en de terugtrekking.

3 - De terugtrekking van de troepen van beide landen tot achter de grenzen zoals vermeld in de protocollen over de rivierafbakening van de territoriale grenzen tussen Iran en Irak, het protocol betreffende de vaststelling van de riviergrenzen tussen Iran en Irak en in de notulen van de vergaderingen aangaande kaarten en luchtfoto's als een aanvulling op het bovenstaande protocollen. Deze notulen dragen de handtekeningen van de twee partijen. De benodigde tijd voor de intrekking van de hierboven genoemde internationale grenzen wordt bepaald door de Commissie van Toezicht voorafgaand aan de verklaring van een staakt-het-vuren.

4 - De uitwisseling van alle gevangenen van oorlog binnen een periode van maximaal drie maanden na de verklaring van de staakt-het-vuren, met de naleving van alle internationale regels en onder toezicht van het Internationale Comité van het Rode Kruis.

5 - Onder verwijzing van de kwestie van de arbitrage wordt schade, veroorzaakt door de oorlog, aan het Internationale Hof van Justitie in Den Haag voorgelegd om te bepalen wat deze schade is en de wijze waarop Iran aan de rechten moet worden voldaan. Het oordeel van de Rekenkamer zal op dit punt bindend zijn.

6 - De inzet van beide kanten tot het verlenen van faciliteiten voor de repatriëring van vluchtelingen uit de twee landen aan het betrokken land, met de aankondiging van een algemene amnestie en door de waarborging van de veiligheid van hun leven en eigendommen.

7 - Opstelling van een definitief vredesverdrag tussen de twee landen, op basis van volledige eerbiediging van de nationale soevereiniteit en onafhankelijkheid, territoriale integriteit, niet-inmenging in elkaars binnenlandse aangelegenheden, goed nabuurschap en immuniteit van de grenzen tot agressie.

Dit plan bevat een voorwoord en zeven artikelen en is unaniem goedgekeurd door de Nationale Raad van Verzet op 13 maart 1983

Bijlagen

Bijlage 1 - Beschrijving lidorganisaties

1. People's Mujahedin van Iran

De **People's Mojahedin Organisatie van Iran** (PMOI, ook MEK) is een antifundamentalistische islamitische organisatie die pleit voor de omverwerping van Iran's huidige regime. Opgericht in 1965 was de PMOI oorspronkelijk gewijd aan de gewapende strijd tegen de sjah van Iran en het westerse imperialisme. De groep zwoer officieel het geweld in 2001 af en is vandaag de grootste organisatie in de Nationale Raad van Verzet van Iran (NCRI), een "overkoepelende coalitie" en parlement in ballingschap, gewijd aan een democratische, seculiere en coalitieregering in Iran. De PMOI had een gewapende vleugel, het *Nationaal Bevrijdingsleger van Iran* (NLA).

De PMOI en de NCRI hebben inlichtingen verstrekt over de geheime nucleaire activiteiten van de islamitische republiek van Iran in 2002, en 2008, die een beroep deed op een belangrijk punt van zorg van de internationale gemeenschap.

Een uitgebreide beschrijving van de PMOI is te vinden in de publicatie: *'Iraanse Volksmujahedin' Missierapport, André Brie en Paulo Casaca, bijgestaan door Azadeh Zabeti namens Vrienden van een Vrij Iran (FOFI) – Europees Parlement, september 2005*

2. Organisatie van de Iraanse People's Fedaian (meerderheid)

De Organisatie van de Iraanse Volkspartij Fedai guerrilla kwam naar voren als radicale marxistisch-leninistische beweging in Iran in 1971 en werd gevormd tot omverwerping van de Pahlavi-regime. De groep streed tegen de regeringen van Mohammad Reza Shah en na de revolutie van 1979 tegen de regering van de Islamitische Republiek Iran.

De organisatie is het product van de fusie van twee kleinere groepen van opstandelingen, de Jazani - Zarifi groep en de Ahmadzadeh-Puyan-Meftahi groep. De Jazani-Zarifi groepsleden waren voormalige leden van de jongerenorganisatie van de Tudeh Partij, terwijl de tweede groep vooral aanhangers van het Front National waren en de daarbij aangesloten organisaties. De eerste bijeenkomst werd georganiseerd in 1963 door Bijan Jazani en zijn collega's. In 1966 kwamen Hassan Zia-Zarifi en Jazani tot de conclusie dat de sterke Amerikaanse invloed in Iran en de repressie tegen de liberale tegenstanders van het regime in Iran het vreedzame activisme volkomen inefficiënt had gemaakt. Gewapende strijd werd daarom gezien als de enige effectieve manier voor bevrijding.

Kort daarna, op 8 februari 1971, hadden negen leden van de groep hun eerste aanval op de gendarmerie post van het kleine dorpje Siahkal in de noordelijke Gilan bossen uitgevoerd, en dit werd algemeen beschouwd als het keerpunt in de linkse gewapende strijd tegen de sjah. Na de arrestatie en de daaropvolgende moord op het guerrillateam verenigden de twee groepen zich officieel tot de Organisatie van de Iraanse Volkspartij Fedai guerrilla (OIPFG).

In de periode 1971 tot 1979 kwam Fedaian onder een hevige aanval van de Shah-regime, waarbij bijna 300 Fedaianleden werden vermoord door het regime. In deze periode werd de meerderheid van de organisatie van de leiders gevangen genomen en vermoord.

Binnen de OIPFG waren verschillende perioden van interne verdeeldheid. In 1979 beschuldigde Ashraf Dehghani de OIPFG ervan af te wijken van de regel van de guerrilla, en vormde een

parallel Iraanse Volkspartij Fedai guerrilla. In hetzelfde jaar vormden de oude OIPFG kaders de Organisatie van Revolutionaire Arbeiders van Iran.

In 1980 was OIPFG verdeeld in OIPFG (meerderheid) en de Organisatie van de Iraanse Volkspartij Fedai guerrilla (minderheid). OIPFG (minderheid), dat zich losmaakte van de belangrijkste organisatie, streefde een meer radicale lijn na. Op 1 mei 1981 verzamelden zich duizenden OIPFG (meerderheid) supporters in Teheran. Tijdens de Dag van rally maakte de organisatie bekend dat de groep zou ophouden guerrilla te voeren en werd omgedoopt tot: *Organisatie van de Iraanse People's Fedaian (meerderheid) – (OIPF)*

Tijdens de vroege jaren 1980 voerde OIPF (M) semi-open politieke activiteiten uit. Haar bekendmaking *Kar* had een oplage van meer dan 100.000. De groep steunde sommige standpunten van de nieuwe regering, zoals de anti-imperialistische retoriek en de oorlog tegen Irak. Maar veel OIPF (M) kaders bleven in de Iraanse gevangenissen.

In 1983 werd de OIPF (M) door de islamitische regering opgeblazen. Duizenden kaders werden gevangen gezet, velen zonder proces geëxecuteerd.

Tijdens 1988-1990 onderging de OIPF (M) een periode van introspectie en kritische evaluatie van de vorige posities.

Nu is de groep een unie tussen de republikeinse en seculiere partijen.

Zij hield een bijeenkomst met Europese vertegenwoordigers in het Europees Parlement op 23 oktober 2007.

3. Vereniging ter verdediging van de Iraanse Onafhankelijkheid en Democratie (DAD)

Opgericht in 1979

DAD bestaat uit religieuze en niet-religieuze Iraniërs, alsmede specialisten en technocraten. De vereniging vertegenwoordigt de verschillende sectoren van de Iraanse maatschappij.

Ayatollah Jalal Ganje'i staat aan het hoofd van de groep. Hij is een bekend tegenstander van de fundamentalistische interpretatie van de islam. Hij is veel hoger in rang dan de religieuze Khamenei en Rafsanjani.

4. Gilde van Towhidi handelaren

Opgericht in 1979

Deze gilde is opgericht door industriëlen en zakenlui uit de bazaar die tegen het regime zijn. Velen zijn niet-openbare leden en hebben hun activiteiten in Iran. In de loop der jaren hebben zij een belangrijke rol gespeeld bij het verlenen van financiële steun voor het verzet.

Het Khomeiny-regime heeft een aantal van de Gilde van de leden in het midden van de jaren 1980 geëxecuteerd voor het verlenen van financiële steun aan het verzet. De bazaar is van cruciaal belang voor de Iraanse economie, en hun verzet tegen de sjah in de laatste jaren van zijn bewind hielp mee in zijn val.

Ibrahim Mazandarani is de vertegenwoordiger van het gilde in de NCRI. Hij is een bekend zakenman en was een politieke gevangene ten tijde van de Shah.

5. Geëngageerde groep hoogleraren van de Iraanse universiteiten en scholen voor hoger onderwijs

Opgericht in 1979

Deze groep bestaat uit hoogleraren en academici. Zij is gekant tegen van het beleid van het regime, met name de "Culturele Revolutie." De groep kreeg al snel de steun van een groot gedeelte van de Iraanse geleerden.

Dr. Mohammad Ali Sheikhi, voormalig hoofd van de faculteit van de Technische Universiteit van Teheran, is de voorzitter van de groep. Hij is in het Verenigd Koninkrijk afgestudeerd in de metallurgische engineering. Dr. Sheikhi is de auteur van diverse boeken over de technische en politieke vraagstukken. De contacten en de ondersteuning van deze groep onder hoogopgeleide Iraniërs zal een grote aanwinst zijn in het draaiend houden van het land in de toekomst.

Bijlage 2

Maryam Rajavi, gekozen president van de NCRI

Maryam Rajavi is in 1953 in een middenklassenfamilie in Teheran geboren. Zij heeft een graad in metallurgie aan de technische universiteit Sharif te Teheran.

Mevrouw Rajavi begon met haar activiteiten tijdens de anti-shahbeweging in de vroege jaren '70, als één van de leiders van de studentenbewegingen, terwijl zij aan de universiteit studeerde.

Het regime van de Shah executeerde één van haar zussen, genaamd Narges, en het regime van Khomeini martelde en executeerde een andere, genaamd Massoumeh, terwijl zij acht maanden zwanger was, in 1982. De echtgenoot van Massoumeh, genaamd Massoud Izadkhah, werd ook geëxecuteerd.

Na de revolutie van 1979 werd Rajavi een vooraanstaand figuur bij de maatschappelijke afdeling van de People's Mojahedin Organisatie van Iran (PMOI) en speelde zij een belangrijke rol in het aanwerven van universitaire en hogeschoolstudenten in de rangen van de beweging. Tegelijkertijd kwam PMOI snel naar voren als de belangrijkste oppositiebeweging van het theocratische regime. In 1980 was zij een van de kandidaten voor de parlementsverkiezingen in Teheran, en kreeg ze ondanks, massale stemfraude door de overheid, meer dan kwart miljoen stemmen.

Mevrouw Rajavi was betrokken bij de organisatie van de vreedzame demonstraties van april en juni 1981 in Teheran in protest tegen de toenemende onderdrukingspolitiek van de overheid. Toen een half miljoen aanhangers van Mojahedin op 20 Juni 1981 vreedzaam demonstreerden in Teheran en respect voor vrijheid vroegen, liet Khomeini zijn schrikbewind zien. Honderden kwamen op die dag om het leven, of raakten gewond, en duizenden anderen werden gearresteerd.

In 1982 verliet zij Iran en ging naar Frankrijk.

In Parijs kwam zij snel naar voren als de meest geschikte en gekwalificeerde vrouw in de beweging en werd ze uiteindelijk in 1985 gekozen als medeleidster van de het PMOI. Vier jaar later, in 1989, werd Maryam Rajavi tijdens een algemene zitting van het Congres van het PMOI verkozen tot Secretaris -Generaal van de Organisatie.

In augustus 1993 koos de Nationale Raad van Verzet van Iran (NCRI), het parlement van het Iraanse verzet, Maryam Rajavi als toekomstig president van Iran voor de overgangperiode van 6 maanden na de val van de mullahs.

Mevrouw Rajavi trok zich vervolgens van haar andere verantwoordelijkheden terug om zich op haar nieuwe verantwoordelijkheid te kunnen concentreren.

In deze hoedanigheid, leidde Maryam Rajavi de campagne van het verzet op het internationale front. Leiding gevend aan de wereldwijde inspanningen om de situatie van de mensenrechten in Iran, Teheran's uitvoer van terrorisme en fundamentalisme, en haar poging om kernwapens te bemachtigen aan de kaak te stellen. Zij spande zich ook in om de internationale gemeenschap te informeren over de doelstellingen van het Iraanse verzet op verschillende gebieden.

Als een moslima is Maryam Rajavi in haar nieuwe positie als gekozen president een geweldige politieke, sociale, culturele en ideologische uitdaging voor de vrouwhatende mullahs, die zich op God beriepen ter rechtvaardiging van hun daden. In Maryam Rajavi zagen de fundamentalistische mullahs een leidster, die alles vertegenwoordigde wat zij minachten.

Vrouwen vooruit stuwen

Onder het leiderschap van mevrouw Rajavi hebben vrouwen de meest hoge verantwoordelijke posities bereikt. De vrouwen vormen op het moment de helft van de leden van de NCRI. De Raad van Leiderschap van PMOI is volledig samengesteld uit vrouwen.

De verkiezing van Maryam Rajavi gaf de onderdrukte maatschappij van Iran, vooral de vrouwen, nieuwe hoop voor een betere toekomst. Tegelijkertijd was het effect van de verkiezing diepgaand en inspirerend voor de Iraniërs in ballingschap. Iraniërs van alle politieke kleuren verzamelden zich om haar heen om haar te steunen en zij werd een waar symbool van nationale eenheid tegen de religieuze tirannie in Iran. Vele delegaties uit de vier miljoen tellende Iraanse ballingen, waaronder Iraanse vakmensen, academici en kunstenaars kwamen haar ontmoeten.

Maryam Rajavi heeft uitgebreide lezingen gegeven over de moderne en democratische versie van Islam tegenover de reactionaire en fundamentalistische interpretatie van de godsdienst. Voor haar is de kwestie van vrouwen het belangrijkste onderscheid tussen deze twee diametraal tegenovergestelde standpunten.

Zij besteedde ook speciale aandacht aan Iran's rijke, maar in gevaar zijnde artistieke en culturele erfgoed. Vele beroemde musici, filmmakers, kunstenaars, schilders, beeldbouwers, dichters en schrijvers gaven hun instemming aan haar platform voor een vrij en seculair Iran.

Bijlage 3

Lijst Internationale steun

Er is groeiende internationale steun voor de Nationale Raad van Verzet van Iran. Onderstaande lijst is geldig vanaf juli 2008. Deze lijst is niet volledig, maar geeft een indruk. Recentelijk (juli 2008) bestaat er grote steun in meerdere nationale parlementen, zoals in Frankrijk, België en Italië.

Verenigd Koninkrijk, waaronder

Lord Corbett of Castle Vale , *Chairman, British Parliamentary Committee for Iran Freedom*
Rt. Hon. Lord Waddington GCVO DL QC, *former UK Home Secretary*
Rt. Hon. Lord Archer of Sandwell QC, *former UK Solicitor-General*
Rt. Hon. Lord Fraser of Carmyllie QC, *former Lord Advocate for Scotland*
Rt. Hon. Lord Slynn of Hadley, *former UK Law Lord*
Lord Russell-Johnston, *former President of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe*
Mr. David Jones MP, *Shadow Minister for Wales*
Mr. Henry Bellingham MP, *Shadow Minister for Constitutional Affairs/Justice*
David Gauke MP, *Shadow Minister for the Treasury*
Baroness Gould of Potternewton, *Deputy Speaker of the House of Lords*
Baroness Turner of Camden, *Deputy Speaker of the House of Lords*
Lord Taverne QC, *former Home Office minister and Financial Secretary to the Treasury*
David Amess MP
Rt. Hon. Baroness Dean of Thornton-le-Fylde
Lord Alton of Liverpool
Dr. Rudi Vis MP
Brian Binley MP
David Drew MP
Lord King of West Bromwich
Mark Williams MP
Andrew Mackinlay MP
Lord Inglewood DL
Lord Joffe CBE
Lord Turnberg
Roger Gale MP
Baroness Blood
John Leech MP
Lord Clarke of Hampstead
Lord Dholakia OBE DL
Baroness Harris of Richmond DL
Dr. Ian Gibson MP
Mr. Mike Hancock CBE MP
Mr. Bob Russell MP

Frankrijk, waaronder

Mme Danielle Mitterrand
Louis-Joseph Manscour, *parlementslid*
Alain Vivien, *voormalig onderminister Europese zaken*
Federation Internationale des Ligues des droits de l'Homme (FIDH)

Nouveaux droits de Homme (NDH)
Mouvement contre le Racisme et pour l'Amitié entre les Peuples (MRAP)
Christiane Taubira, *adjunct van Frans-Guyana (Nationale Vergadering)*

Europees Parlement, waaronder
Alejo Vidal-Quadras, *vicevoorzitter van het Europees Parlement*
Paulo Casaca, *co-voorzitter van FOFI*
Struan Stevenson, *co-voorzitter van FOFI*
Dr Helmuth Markov,
Chris Davis,
Luisa Morgantini,
Ulla Sandbaek,
Erik Meijer uit Nederland
Tunne Kelam uit Estland,
Romana Jordan uit Slovenië,
Mogens Camre uit Denemarken,
Søren Søndergaard uit Denemarken,
Jacky Hénin uit Frankrijk,
Eugenijus Gentvilas uit Litouwen,
Lord King uit het Verenigd Koninkrijk

Duitsland, waaronder
Mathias Henkel, *partij woordvoerder*
Michael Panse, *lid van het Parlement, christendemocratische partij (CDU)*

Noorwegen, waaronder
Lars Rise, *voormalig parlamentslid en lid van Commissie Buitenlandse Zaken*

Denemarken, waaronder
De Internationale Sacharov-commissie

Nederland, waaronder
Prof. Dr. Henk de Haan, *voormalige lid van de Tweede Kamer en voorzitter van de vaste Kamercommissie van Buitenlandse Zaken*
Rob Roosenboom, *predikant en statenlid Flevoland*
Leen la Rivière, *voorzitter CNV Kunstenbond*
Ria la Rivière, *dagelijks bestuurslid CNV Kunstenbond*
Eddy Schuyer, *voormalig lid Eerste Kamer*

Verenigde Staten van Amerika, waaronder
Sam Brownback, *Amerikaanse Senaat*
Campbell, *Amerikaanse Senaat*
Ed Gemeenten, *lid van het Congres*
Wm Lacy Clay, *lid van het Congres*
Dennis Moore, *lid van het Congres*
David Scott - *lid van het Congres*
Sheila Jackson Lee, *lid van het Congres*
Tom Tancredo, *lid van het Congres*
Bennie G. Thompson, *lid van het Congres*
Kendrick B. Meek, *lid van het Congres*
Nick Lampson, *lid van het Congres*
Bob Filner, *lid van het Congres*
Khalid Duran, PhD, *uitvoerend directeur van Trans Islam Magazine*

Canada, waaronder

Svend J. Robinson, *lid van het Parlement*

Alexa McDonough, *adjunct van Halifax*

Monique Richard, *president of the Central Syndicat of Quebec*

Francois Cyr, *voorzitter van UFP*

Bronnen

<http://www.iran-e-azad.org/english/ncri.html>

<http://www.ncr-iran.org>

<http://iran-freedom.org>

<http://iranpolicy.org>

<http://www.paulocasaca.net/PMOI-EN/index.htm>

publicatie: *'Iraanse Volksmojahedin' Missierapport, André Brie en Paulo Casaca, bijgestaan door Azadeh Zabeti namens Vrienden van een Vrij Iran (FOFI) – Europees Parlement, september 2005*